

ÀREA D'ADMINISTRACIÓ I ATENCIÓ CIUTADANA

DIRECCIÓ DE RECURSOS HUMANS

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA DICTADA PEL JUTJAT SOCIAL NÚM. 1 DE MATARÓ, EN EL PROCEDIMENT ACOMIADAMENT 775/2013, SEGUIT A INSTÀNCIA DE BLG.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 15 de setembre la proposta següent:

“La Sra. B.L.G., treballadora de l'extint organisme autònom Institut Municipal d'Educació i amb categoria laboral de professora titular A de secundària (A1), va interposar demanda contra l'Ajuntament de Mataró per acomiadament nul i, subsidiàriament, improcedent amb motiu de la finalització, en data 31 d'agost de 2013, del contracte laboral d'interinitat per vacant fins a la cobertura definitiva de la mateixa.

L'esmentada demanda es va tramitar davant el Jutjat Social 1 de Mataró, procediment d'acomiadament 775/2013, assenyalant-se la data de judici el dia 7 de juliol de 2014.

Vist que en data 11 d'agost de 2014, el Jutjat Social núm. 1 de Mataró ha dictat Sentència núm. 227/2014, de 4 d'agost, per la qual resol estimar la demanda interposada per la Sra. B.L.G. contra aquest Ajuntament, declarant nul·la l'extinció del contracte de la treballadora demandant de data d'efectes 31 d'agost de 2013 i condemnant a l'Ajuntament demandat a la seva immediata readmissió i a l'abonament corresponent dels salaris deixats de percebre des de la indicada data. La Sentència conclou, en definitiva, per declarar la nul·litat de l'acomiadament en el següent argument (Raonament Jurídic 5):

“La extinción del contrato de la actora debe entenderse como despido improcedente (en este caso nulo, por aplicación de lo dispuesto en el artículo 55.5b) ET) por inexistencia de las causas organizativas alegadas, porque la amortización del puesto de trabajo fue posterior incluso a la interposición de la presente demanda de despido y por no cumplir el requisito formal de puesta a disposición de la indemnización.

En consecuencia, procede declarar la nulidad del despido, con las consecuencias legalmente establecidas, ya que la actora había solicitado una reducción de jornada por guarda legal, (...), además de carecer de sentido que a fecha 27 de mayo de 2013 se le informe a la actora de la decisión de amortizar su plaza, y por el Pleno de 4 de julio de 2013 se apruebe que dicha plaza reconvertida, pasando a formar parte del cuerpo de profesorado del Instituto Miquel Biada, siendo que finalmente la plaza fue amortizada por el Pleno de 7 de noviembre de 2013, con fecha incluso posterior a la interposición de la presente demanda, en fecha 4 de octubre de 2013”.

D'acord amb les competències delegades per Decret d'Alcaldia núm. 565/2013, de 25 de gener, el Regidor-Delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, previ dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número 227/2014, de 4 d'agost, dictada en el procediment acomiadament 775/2013, seguit davant el Jutjat Social núm. 1 de Mataró, per la qual resol estimar la demanda interposada per la Sra. B.L.G. contra aquest Ajuntament, declarant nul·la l'extinció del contracte de la treballadora demandant de data d'efectes 31 d'agost de 2013 i condemnant a l'Ajuntament demandat a la seva immediata readmissió i a l'abonament corresponent dels salaris deixats de percebre des de la indicada data.

Segon.- Executar en els seus propis termes la Sentència més amunt detallada.”

Es donen per assabentats

El senyor Joan Mora i Bosch, Alcalde president, exigeix una explicació d'aquest tema.

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 15 BCN, EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 214/2013 INTERPOSAT PER NMP.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana,

presenta a la Junta de Govern Local del 15 de setembre la proposta següent:

“El Sr. N.M.P., funcionari de l’Ajuntament de Mataró, va presentar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat contenciós administratiu de Barcelona contra el Decret 1900/2013, de 19 de març, d’aquest Ajuntament, pel qual es va denegar la seva sol·licitud interessant la reducció d’un terç de jornada laboral amb la percepció del 100% de les retribucions per tenir cura del seu fill menor de sis anys (nascut el 11/11/12).

L’esmentat recurs es va tramitar davant del Jutjat contenciós administratiu núm. 15 de Barcelona per procediment abreujat núm. 214/2013, assenyalant-se la data de judici el dia 26 de juny de 2014.

Vist que en data 27 de juny de 2014, el Jutjat contenciós administratiu núm. 15 de Barcelona ha dictat Sentència núm. 154/2014 per la qual resol desestimar íntegrament el recurs presentat pel Sr. N.M.P. contra l’Ajuntament de Mataró, per ser la resolució administrativa objecte de recurs conforme a dret, i amb expressa condemna en costes a la part recurrent. La desestimació es basa, tal i com va al·legar l’Administració demandada, en què la resolució administrativa s’adequava al contingut de l’art. 97 de la Llei catalana 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives (en vigor des del 24/03/12), que va modificar l’art. 24 de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les Administracions Públiques catalanes, en tant que amb l’esmentada modificació es va suprimir la percepció del 100% de les retribucions en el cas de reducció de com a màxim un terç de la jornada de treball per cura de fill. Així mateix, la desestimació de la demanda també es fonamenta en que la cònjuge del Sr. M. va gaudir en la seva totalitat del mateix dret de reducció de jornada sol·licitat pel recurrent i, en atenció a l’art. 23 de la Llei catalana de conciliació (Llei 8/2006, de 5 de juliol), no es pot concedir la reducció de jornada a dues persones pel mateix fet causant, excepte que l’exerceixin de forma alternativa i sense que el termini global superi a l’establert com a màxim. Contra l’esmentada Sentència es podia interposar recurs d’apel·lació.

Vist que per Diligència d’Ordenació de 29 de juliol de 2014 de l’esmentat Jutjat, ha estat declarada ferma la Sentència de data 27 de juny de 2014 al no haver-se interposat recurs d’apel·lació contra la mateixa.

D’acord amb les competències delegades per Decret d’Alcaldia núm. 565/2013, de 25

de gener, el Regidor-Delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, previ dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència ferma núm. 154/2014, de 27 de juny de 2014, dictada en el recurs contenciós administratiu núm. 214/2013 (procediment abreuja), seguit davant del Jutjat contenciós administratiu núm. 15 de Barcelona, per la qual resol desestimar íntegrament el recurs presentat pel Sr. N.M.P. contra l'Ajuntament de Mataró, per ser la resolució administrativa objecte de recurs conforme a dret, i amb expressa condemna en costes a la part recurrent.

Segon.- Elaborar i presentar davant l'òrgan jurisdiccional competent la taxació de costes causades en el present procediment.”

Es donen per assabentats

DIRECCIÓ DE SERVEIS ECONÒMICS

-Servei d'Ingressos-

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 17 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL ES DESESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 531/2010-F1, INTERPOSAT PER VODAFONE ESPAÑA, SA CONTRA LA PROVISIÓ DE CONSTRENYIMENT DE L'ORGT DE LA LIQUIDACIÓ DE LA TAXA PER L'APROFITAMENT ESPECIAL DEL DOMINI PÚBLIC LOCAL (TELEFONIA MÒBIL), DE L'EXERCICI 2009.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 29 de setembre la proposta següent:

“En data 9 de setembre de 2014 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual va desestimar el recurs contenciós administratiu núm. 531/2010-F1, interposat per VODAFONE ESPAÑA, SA contra la resolució dictada pel tresorer de l'ORGT, desestimària del recurs interposat contra la provisió de constrenyiment de la liquidació en concepte de taxa per aprofitament especial del domini públic local a favor de les empreses explotadores de serveis de subministraments

d'interès general (telefonía mòbil), de l'exercici 2009.

La sentència és favorable als interessos municipals, atès que desestima el recurs presentat per VODAFONE ESPAÑA, SA .

El Jutjat manifesta que la resolució objecte del recurs és la desestimació d'un recurs de reposició contra una provisió de constrenyiment. Es discuteix, per tant, un acte de recaptació, no pas un acte de liquidació tributària ni de fixació de la quota. Conseqüentment, la totalitat de les alegacions formulades per l'actora incorren en una desviació processal evident, ja que no es pot impugnar una provisió de constrenyiment al·legant raons de fons que no s'adrecen contra la pròpia provisió, sinó contra un acte administratiu de liquidació de taxes que esdevingué ferm i consentit per la recurrent en no interposar cap recurs contra aquesta. No es pot intentar la modificació d'una liquidació ferma mitjançant el recurs contra un acte merament incidental de l'acte administratiu originari, com és la provisió de constrenyiment que resulta ser conseqüència de l'impagament de la quota girada i correctament notificada.

L'òrgan jurisdiccional conclou dient que a dia d'avui és clara la doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea d'acord amb la qual la taxa per aprofitament especial del domini públic local a favor de les empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) només és exigible a les operadores propietàries de les instal·lacions, però això no té res a veure amb una provisió de constrenyiment generada per l'impagament d'una quota ferma i consentida.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 9 de setembre de 2014 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, en virtut de la qual es desestima el recurs contenciós administratiu núm. 531/2010-F1, interposat per VODAFONE ESPAÑA, SA contra la resolució dictada pel tresorer de l'ORGT, desestimària del recurs interposat contra la provisió de constrenyiment de la liquidació en concepte de taxa per aprofitament especial del domini públic local a favor de les empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil), de l'exercici 2009.

Segon.- Comunicar el present acord al Jutjat i a l'ORGT, als efectes escaients."

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).

SECRETARIA GENERAL

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚMERO 166/2014, DE DATA 18 DE JULIOL DE 2014, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 5 DE BARCELONA, RECAIGUDA EN EL PROCEDIMENT ORDINARI NÚMERO 14/2011, INTERPOSAT CONTRA EL DECRET NUMERO 8982/2010, DE 9 DE NOVEMBRE, DE LA CONSELLERA DELEGADA DE SERVEIS CENTRALS QUE RESOLT DESESTIMAR LA RECLAMACIÓ ADMINISTRATIVA DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PER CAIGUDA A LA VIA PÚBLICA.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 29 de setembre la proposta següent:

“En data 17 de setembre de 2014, el Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 166/2014, de 18 de juliol de 2014, dictada en el Procediment Ordinari número 14/2011, interposat per la senyora M.O.C.R. contra el decret numero 8982/2010, de 9 de novembre, de la consellera delegada de Serveis Centrals que resolt desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública.

La demanda interposada tenia com a pretensió percebre una indemnització per danys i perjudicis de 27.180,63 euros perquè el dia 24 de febrer de 2009 va caure al Camí Ral número 518-520. La resolució administrativa havia desestimat la reclamació pels motius que consten a la mateixa.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu confirma la resolució administrativa impugnada i desestima la demanda interposada per la senyora M.O.C.R. sense costes, amb els següents arguments:

“De la prova practicada ha quedat acreditat que els fets van ocórrer a la vorera que es reflecteix a la fotografia número 7 de l’expedient, d’acord amb la declaració realitzada per la Sra. M.A.S.(pàgina 41 de l’expedient) realitzada en les dependències de les oficines municipals. I que aquesta vorera presentava irregularitats, També ho diu l’informe que realitza l’agent de la Policia Local actuant (pàgina 35 de l’expedient)

Ara bé, de les fotografies aportades es pot veure que no ens trobem davant de cap desnivell, tant sols, davant de la manca de vàries rajoles, però no s’observa cap forat com manifesta la part actora. Certament el paviment és irregular però en cap moment estem davant d’una vorera no transitable.

Per això entenc que no hi ha el necessari nexa causal entre l’actuació de l’Administració i els fets contrastats i desestimo el recurs.”

En conseqüència, el Regidor d’Administració i Atenció Ciutadana, previ Dictamen de la Comissió Municipal Informativa, proposa a la Junta de Govern Local l’adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència número 166/2014, de data 18 de juliol de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona, recaiguda en el Procediment Ordinari número 14/2011, interposat per la senyora M.O.C.R. contra el decret numero 8982/2010, de 9 de novembre, de la Consellera Delegada de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública (Expedient: W46/09).

Segon.- Comunicar l’Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (7).

CIM ÀREA DE SERVEIS TERRITORIALS I VIA PÚBLICA

-Urbanisme, Patrimoni i Habitatge-

DONAR COMPTE SENTÈNCIA 182/2014, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU Nº 5 DE BARCELONA QUE DESESTIMA EL RCA NÚM. 356/2010 INTERPOSAT PER AM. P.P. S/ÀMBIT CAN QUIRZE.

El senyor Joan Mora i Bosch, Alcalde president, presenta a la Junta de Govern Local del 29 de setembre la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de Barcelona ha dictat Sentència núm. 182/2014 el 9 de setembre de 2014, que desestima el recurs ordinari núm. 356/2010-A, interposat per AM.P.P. contra la desestimació per silenci administratiu del recurs de reposició de 22 d'abril de 2010, interposat contra la desestimació presumpta del requeriment de desocupació i restitució del camí d'accés a la finca i vivenda de la seva propietat, coneguda per Can Rovira, formulat el 23 d'octubre de 2009.

La sentència és favorable als interessos municipals i desestima la demanda pels següents fets:

- El camí està en terrenys de zona de domini públic i la recurrent no ha demostrat la titularitat que al·lega.
- Arran del projecte d'urbanització del sector Can Quirze es va ocupar i anul·lar el camí d'accés i crear un pas alternatiu.
- El camí d'accés queda fora de l'àmbit del Pla parcial, però al quedar afectat per l'execució de les obres i per a permetre un accés alternatiu consensuat es va adaptar el projecte d'urbanització, a fi de permetre la circulació de vehicles de turisme i de càrrega.
- L'accés originari era amb poca visibilitat i força perillós que connectava sobre un ramal d'incorporació a la ctra. C-32 en sentit Girona.
- No queda acreditat danys soferts per la privació d'accés a la finca, pels quals sol·licita indemnització.

Vist l'article 104 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentats de la sentència núm. 182/2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de Barcelona, de 9 de setembre de 2014, que desestima el recurs ordinari núm. 356/2010-A, interposat per AM.P.P., i en conseqüència la petició de

desocupació i restitució del camí d'accés a la finca i vivenda de la seva propietat, coneguda per Can Rovira, que ha estat substituït per un altra accés arran de l'execució de les obres d'urbanització del Pla parcial de Can Quirze.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal als efectes escaients.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (7).